

Sygn. akt II AKzw 138/14

POSTANOWIENIE

Dnia 8 kwietnia 2014 r.

Sąd Apelacyjny II Wydział Karny w Rzeszowie

na posiedzeniu w składzie:

Przewodniczący:	SSA Stanisław Urban
Protokolant:	st. sekr. sądowy Halina Rączy

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Rzeszowie

– Stanisława Rokity

po rozpoznaniu w sprawie skazanego **H. G.**

zażalenia wniesionego przez skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Krośnie

z dnia 25 lutego 2014 r., sygn. akt III Kow 2652/13/el

o odmowie udzielenia zezwolenia na odbycie w systemie dozoru elektronicznego kary pozbawienia wolności

na podstawie art. 437 § 2 k.p.k., art. 632 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 1§ 2 k.k.w. i art. 15 § 1 k.k.w. w zw. z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego (Dz.U.10.142.960 j.t. z zm.)

postanawia:

I. **u c h y l i ć** zaskarżone postanowienie i **u m o r z y ć** postępowanie o udzielenie skazanemu H. G. zezwolenia na odbycie w systemie dozoru elektronicznego kary 10 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 14 listopada 2012 r., sygn. akt

II K 799/12,

II. **s t w i e r d z i ć**, że wydatki za postępowanie odwoławcze ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Cytowanym powyżej postanowieniem Sąd Okręgowy w Krośnie odmówił skazanemu H. G. udzielenia zezwolenia na odbycie w systemie dozoru elektronicznego kary 10 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 14 listopada 2012 r., sygn. akt II K 799/12.

Od postanowienia tego zażalenie wywiódł skazany.

Skazanemu koniec kary przypadał na dzień 4 kwietnia 2014 r (wykaz wykonywanych kar i środków przymusu- k. 13).

Posiedzenie odwoławcze przed Sądem Apelacyjnym wyznaczono na dzień 8 kwietnia 2014 r.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zaskarżone postanowienie podlega uchyleniu, a postępowanie z wniosku skazanego o udzielenie mu zezwolenia na odbycie w systemie dozoru elektronicznego kary 10 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 14 listopada 2012 r., sygn. akt II K 799/12 umorzeniu, gdyż w chwili obecnej skazany nie odbywa już kary pozbawienia wolności, której dotyczył jego wniosek.

Wobec faktu, iż w toku postępowania międzyinstancyjnego (4 kwietnia 2014 r.) upłynął okres odbywania przez skazanego w/w kary, orzekanie

o udzieleniu mu zezwolenia na odbycie kary poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego kary pozbawienia wolności, stało się bezprzedmiotowe.

Treść artykułu 15 § 1 k.k.w. dotyczy warunków dopuszczalności postępowania wykonawczego, a więc przesłanek tego postępowania. Tradycyjnie dzieli się je na dodatnie, które muszą zaistnieć, aby postępowanie wykonawcze mogło być prowadzone, i ujemne, których zaistnienie czyni niedopuszczalnym jego prowadzenie. Komentowany przepis wymienia tylko dwie przyczyny umorzenia postępowania wykonawczego będące ujemnymi przesłankami tego postępowania: przedawnienie wykonania kary i śmierć skazanego, a nadto wskazuje, że sąd umarza to postępowanie w razie zaistnienia innej przyczyny wyłączającej to postępowanie. Tak więc ustawodawca nie określił bliżej innych przyczyn mogących wyłączać postępowanie wykonawcze, ale też nie wprowadził w tym zakresie żadnych ograniczeń. Ich skatalogowanie zostało pozostawione literaturze i orzecznictwu (Z. Hołda, K. Postulski, Kodeks karny wykonawczy. Komentarz, Gdańsk 2005, teza 4 do art. 15, s. 122).

Umorzenie postępowania wykonawczego jest obligatoryjne („sąd umarza postępowanie wykonawcze...”), jeżeli zaistnieją ku temu przesłanki. Dodać wypada, nie wdając się w szczegółowe rozważania, iż można umorzyć nie tylko całe postępowanie wykonawcze, ale możliwe jest również umorzenie postępowania incydentalnego.

Przepis art. 15 § 1 k.k.w. znajdzie również, poprzez art. 5 ust.1 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego (Dz.U.10.142.960 j.t. z zm. – powoływana dalej jako (...)), zastosowanie w sprawach toczących się w oparciu o przepisy tejże ustawy.

Skoro w czasie rozpoznawania przed Sądem Odwoławczym zażalenia skazanego na odmowę udzielenia mu zezwolenia na odbycie w systemie dozoru elektronicznego kary pozbawienia wolności, nie odbywa on już kary pozbawienia wolności (tej, o której mowa we wniosku) z uwagi na jej koniec, który przypadł na dzień 4 kwietnia 2014 r., to bezprzedmiotowe jest postępowanie z art. 6 ust. 1 (...).

Tym samym należy uznać, iż zaistniała okoliczność wyłączająca postępowanie w tym przedmiocie, w rozumieniu przepisu art. 15 § 1 k.k.w.

Z tych wszystkich względów Sąd Apelacyjny orzekł jak wyżej.

Rozstrzygnięcie o wydatkach za postępowanie odwoławcze uzasadnia treść art. 632 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.